11 Νοεμβρίου 2014

Πώς οι δεινόσαυροι κλωσούσαν τα αβγά τους χωρίς να τα σπάνε

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Οι ογκώδεις οβιραπτόσαυροι κάθονταν σε έναν κενό χώρο στη μέση της φωλιάς

Οι προϊστορικοί «γίγαντες» τοποθετούσαν τα αβγά τους σε διάταξη ασφαλείας, αποφεύγοντας την… ομελέτα

Βερολίνο
Πώς θα μπορούσε ένα χοντροκομμένο πλάσμα των τριών τόνων να κλωσά τα αβγά του σαν κοτούλα; Με μεγάλη προσοχή, απαντούν οι παλαιοντολόγοι.

Ερευνητής του Πανεπιστημίου του Κάλγκαρι στον Καναδά αναφέρει ότι τα «οβιραπτοσαύρια» (oviraptosauria), μια ομάδα δεινοσαύρων μικρού και μεσαίου μεγέθους, τοποθετούσαν τα αβγά τους σε μια συγκεκριμένη διάταξη για να αποφεύγουν την ομελέτα.

Η ονομασία oviraptosauria σημαίνει κυριολεκτικά «οι σαύρες που κλέβουν αβγά», καθώς οι επιστήμονες πίστευαν αρχικά ότι τα ερπετά αυτά έτρωγαν τα αβγά που

συχνά εντοπίζονται απολιθωμένα δίπλα τους. Αργότερα, όμως, έγινε σαφές ότι επρόκειτο για δικά τους αβγά.

Ορισμένοι οβιραπτόσαυροι είχαν βάρος μόλις 100 κιλά, όσο μια στρουθοκάμηλος, και είναι γνωστό ότι κλωσούσαν τα αβγά τους όπως τα σημερινά πτηνά, τα οποία εξάλλου είναι αρκετά στενοί συγγενείς τους.

Οι μικρόσωμοι αυτοί δεινόσαυροι γεννούσαν σε μεγάλες, ανοιχτές φωλιές, και απόθεταν τα αβγά τους σε μια σφιχτή, ακτινωτή διάταξη όπως τα πέταλα μιας μαργαρίτας. Χάρη στη διάταξη αυτή το βάρος του ενηλίκου μοιραζόταν ομοιόμορφα σε όλα τα αβγά.

Ο Κοχέι Τανάκα, παλαιοντολόγος στο Κάλγκαρι, διαπιστώνει τώρα ότι κάτι παρόμοιο συνέβαινε και με τους μεγαλύτερους οβιραπτόσαυρους, οι οποίοι είχαν βάρος τριών τόνων και γεννούσαν αβγά των 40 εκατοστών.

Τα νέα ευρήματα

Σε πρώτη φάση, αναφέρει ο δικτυακός τόπος του «Science», ο ερευνητής ανακάλυψε ότι τα αβγά αυτών των μεγαλόσωμων ειδών δεν ήταν πολύ πορώδη - ένδειξη ότι ήταν εκτεθειμένα στον αέρα και έπρεπε να προστατεύονται από την αφυδάτωση.

Η ανακάλυψη αυτή διαψεύδει τη θεωρία ότι οι ογκώδεις οβιραπτόσαυροι έθαβαν τα αβγά τους στη λάσπη, όπως κάνουν οι κροκόδειλοι και άλλα σύγχρονα ερπετά.

Στη συνέχεια, ο Τανάκα εξέτασε τη μορφολογία της φωλιάς. Και σε αυτή την περίπτωση, τα αβγά ήταν τοποθετημένα ακτινωτά, αφήνοντας όμως έναν μεγάλο κενό χώρο στη μέση.

Σε συνδυασμό με υπολογισμούς της ανθεκτικότητας των αβγών στη θραύση, ο ερευνητής καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι ογκώδεις οβιραπτόσαυροι κάθονταν στη μέση, έτσι ώστε το μεγαλύτερο μέρος του βάρους τους να μεταφέρεται στο έδαφος και όχι στα αβγά.

Προφανώς, ακόμα και αυτά τα γιγάντια ερπετά ήταν ικανά για πολύ πιο προσεκτικές και λεπτές κινήσεις από ό,τι θα περίμενε κανείς για ένα πλάσμα σε μέγεθος ρινόκερου.

Ήταν μια βασική ανάγκη για αυτές τις τερατώδεις κλώσες.

Η μελέτη του Τανάκα παρουσιάστηκε στο συνέδριο της Εταιρείας

Παλαιοντολογίας Σπονδυλωτών στο Βερολίνο.
Βαγγέλης Πρατικάκης

Πηγή: tovima.gr